

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1535 Budapest,
Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] alatti lakos), a mellékelten csatolt ügyvédi megbízással igazolt jogi képviselőm, dr. [redacted] ügyvéd útján a 2011. évi CLI. tv. (Abtv) 27. §. a) pontja alapján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1007-0/2015
Érkezett:	2015 ÁPR 13.
Példány:	3
Melléklet:	3x4+MH/db
Kezelőiroda:	H

alkotmányjogi panasszal

élek a Fővárosi Ítéltábla 2015. február 10-én kézbesített 2.Pf.20.002/2014/5 számú a Székesfehérvári Törvényszék 32.P.21.963/2012/18 számú ítéletét helybenhagyó ítélete ellen.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43.§. (1) bekezdés alapján állapítsa meg – az I. fokú ítéletre is kiterjedően – a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.002/2014/5. sz. jogerős ítéletének alaptörvénybe ütközését, és semmisítse meg az ítéleteket.

Indokolás:

Előadjuk, hogy jelen per alperesei két magánvádas büntetőeljárást indítottak és folytattak le ellenem – bele értve a másodfokú eljárást is – annak ellenére, hogy a vádjaik alaptalanságáról tudomással kellett bírniuk. A valótlan vádak és fenntartásuk célja nyilvánvalóan a jó hírnevem megsértése volt, mert személyemben akartak lejártni a Velence-tó Környéke ÁFÉSZ tagsága előtt.

A Székesfehérvári Törvényszék a lefolytatott perben elutasította azokat a bizonyítási indítványaimat, melyekkel azt kívántam igazolni, hogy alpereseknek a vádjaik alaptalanságáról tudomásuk volt. A Székesfehérvári Törvényszék az általam indítványozott bűnügyi iratok részbeni ismertetését, arra hivatkozva tagadta meg, hogy a per kereteit meghaladja ezen iratok vizsgálata.

Ennek ellenére az I. fokú bíróság az ítéleti tényállást ezen, a büntetőeljárásban keletkezett és általa mellőzött iratokra alapozta. Ennek folytán az I. fokú ítélet nyilvánvalóan iratellenes és megalapozatlan.

Az **Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése** kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésem indoklását fenntartva előadom, hogy a következetes bírói gyakorlat értelmében a hatósági eljárás kezdeményezése, valamint a hatósági eljárások során tett nyilatkozatok személyiségi jogvédelmet önmagukban nem alapoznak meg. Arra csak akkor adnak alapot, ha a hatósági eljárás kezdeményezésére a rendeltetésszerű joggyakorlás körén kívül, visszaélészerűen került sor, mint ahogy az a jelen esetben történt.

E körben utalnék a Kúria Pfv. IV. 20.547/2012. számon hozott határozatának indoklására, mely szerint:

„Mindezek megállapításához azonban mellőzhetetlen az adott eljárások anyagának megvizsgálása abból a szempontból, hogy a különböző hatósági eljárások kezdeményezésének volt-e valós ténybeli alapja vagy sem. Ez a vizsgálat nem lehet csupán formális. Annak megállapításához ugyanis, hogy mondvacsínált, nyilvánvalóan alaptalan bejelentésekről van szó, vagy pedig a bejelentések (feljelentések) valós ténybeli alapokon nyugszanak-e, nem mellőzhető az alapul fekvő iratok vizsgálata. Visszaélésszerű joggyakorlás (Ptk. 5. §) akkor állapítható meg, ha az I. r. alperes annak ellenére tett bejelentéseket, hogy tudatában volt, hogy annak nincs valós alapja. Ehhez képest tehát nem mellőzhető az iratok tételes vizsgálata.” (Kúria Pfv. IV. 20.547/2012.).

Az általam indítványozott, és a Bíróság által elutasított iratismertetés iratanyaga alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy az alperesek jobb tudomásuk ellenére tették meg ellenem a feljelentéseiket. Feljelentésük megtételekor és az eljárás során is tudatában voltak annak, hogy a feljelentésüknek nincs valós alapja.

Az iratok alapján az is megállapítható, hogy az alperesek a büntető eljárásokban maguk szolgáltatott több olyan bizonyítékot – a Tó-TV felvétele, fényképek, iratok, elismerő nyilatkozatok – amelyek azon állításaim valóságát igazolták, amelyek miatt a feljelentésre sor került.

Az első, aljas indokból elkövetett rágalmozás miatt tett feljelentésük alapján indult eljárásban az I. r. alperes – a II. r. alperes törvényes képviselőjeként is – elismerte, hogy én a tüntetésen ténylegesen semmiféle táblát nem tartottam.

A büntető eljárásban alperesek olyan tanúk kihallgatását kérték, akikről tudták, hogy a feljelentésben kifogásolt táblákat ők tartották, ellenük azonban eljárást nem indítottak. Továbbá a tárgyaláson I. r. alperes el is ismerte, hogy én nem voltam a táblát tartók között. Mindezt az általa rendelkezésre bocsátott TV-felvétel is bizonyította, melyet egyébként alperesek már a feljelentés megtételekor is nyilvánvalóan ismertek – hiszen azt ők bocsátották a büntető bíróság rendelkezésére. A büntető ügyben lefolytatott bizonyítási eljárás során felvett bizonyítékok alapján, akkor is meg kellett volna győződniük a vádjuk alaptalanságáról, ha erről eleve nem lett volna tudomásuk. Ennek tükrében a fellebbezésük nyilván csak azt a célt szolgálta, hogy én minél hosszabb ideig a büntető eljárás hatálya alatt maradjak.

Az általam felajánlott bizonyítás tehát indokolt volt, annak elutasítása sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes eljárást garantáló alapjogot.

Előadom továbbá, hogy a jó hírnév általában a jogászok és ezen belül különösen az ügyvédek körében hangsúlyozottan meghatározó, mind a személyi, mind a társadalmi megítéltetésében. Az ügyvéd és ügyfél kapcsolata bizalmi viszonyon alapul, melynek alapja az ügyvéd jó hírneve. Nyilvánvaló, hogy megbízó bizalmatlanná válik, ha eljáró ügyvéd ellen büntetőeljárások vannak folyamatban. Így egy erősen telített pályán jelentős hátránnyal kellett a praxisomat kialakítanom, mely így mind működési területére vonatkozóan, mind az elvállalt munkák vonatkozásában korlátozott volt. Szabó László és a Velence-tó Környéke ÁFÉSZ feljelentései és az évekig tartó eljárások hosszú távon negatív kihatással vannak hírnevemre.

Az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. E körben hivatkozom arra, hogy a jó hírnév tiszteletben tartásának joga, magában foglalja a jó hírnév védelmét is, hiszen annak védelme nélkül ezen alapjog kiüresedne.

A törvényszék és az ítéletábla ítéletének okfejtése szerint a hamis feljelentés nem minősül joggal való visszaélésnek. E körben nyomatékosítom, hogy a jó hírnevem sérülése ténykérdés, az pedig, hogy ez egy megalapozatlan büntetőeljárással történt nem foszthat meg a jó hírnevem védelmének jogától. **Hangsúlyozom, hogy a polgári jogi szabályoknak az élet minden területén érvényesülnie kell, az ítélet indoklása álláspontom szerint a jogrendszer egységét kérdőjelezi meg.**

Álláspontom szerint a fenti érvelés és jogértelmezés sérti az alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdését, hiszen a VI. Cikk (1) bekezdése sem korlátozza a jó hírnévhez fűződő joggyakorlást a polgári jogviszonyok területére. Az alaptalan feljelentés és a valótlan, hamis vádemelés esetében nem lehet az eljáró személy tettét szétválasztani a polgári jog és büntetőjog területeire. Alperes cselekedete mind büntetőeljárás-jogilag, mind polgári jogi szempontból releváns, hiszen a cselekmény formailag ugyan megengedett, de az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem egyeztethető célra irányult, mellyel a polgári jog területére tartozó személyiségi jogokat sért, és emiatt az joggal való visszaélésnek minősül.

Beadványomhoz mellékelem az alábbi iratokat:

- Keresetlevél,
- I. fokú ítélet (Székesfehérvári Törvényszék 32.P.21.963/2012/18.)
- Fellebbezés indoklása
- II. fokú ítélet (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.002/2014/5.)
- Jogi képviselőm meghatalmazása

Székesfehérvár, 2015. április 9.

Tisztelettel:

kép

ügyvéd